

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਬਾਲਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ.ਜੇ

ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

1969 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 458

28 ਜੁਲਾਈ 1972

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (ਐੱਲ ਆਫ 1948)—ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਅਤੇ 46(2)(ff)-ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼ (1949)- ਨਿਯਮ 18 — ਭਾਵੇਂ ਵਾਇਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 42.

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਧਾਰਾ (ff) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ" ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਬਣਾਏ ਗਏ। ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੂਚਕਾਂਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਗਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਕੰਪੈਟ ਟੈਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 18, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼, ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 18 ਅੰਤਰ-ਵਿਗਿਆਨ ਧਾਰਾ 42 ਹੈ। (ਪੈਰਾ 5 ਅਤੇ 6)।

1969, 1967 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1697 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 6 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਟੀ ਉਲੀ, ਜੇ.ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਦੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੌਨ ਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ: ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਰੂਲਜ਼ 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੁਆਰਾ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦੁਆਰਾ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਲ ਈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 30ਜO ct 19, 1970 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ thq ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 18 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) ILR (1967) ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ Hr. 89.

Puran Singh v. The State of Punjab etc. (Tuli, J.)

ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਫਿਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ (SC A. 16 of 1971) ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(2) (ff), ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1972 ਦੇ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ 19 ਮਈ, 1972 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 18 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਕੇ. ਐੱਸ. ਹੇਜ਼, ਸੀਜੇ, ਹੁਣ?) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ, ਐਮ.ਸੀ. ਰਹਿਬਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡਿਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, (1954 ਦਾ 44) ਦੀ ਧਾਰਾ 24, ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕੌਮ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦਾ ਨਿਯਮ 104 ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 24(1) ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ, ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

• ■ ◆ * »
* ◆ * • *

- (2) 1A71 ਗਿਰਰ. ਐਲਜੇ 30.
- (3) 1968 ਦਿੱਲੀ ਲਾਅ ਟਾਈਮਜ਼ 78.

“ਨਿਯਮ 104(1) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ।

* * * * *

(5) ਤਰਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼, ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(2) (ff) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ" ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ (ff) ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ: 20 ਆਫ 1959 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 18 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“18. ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ।

ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਪਲਾਈ ਕੈਸ਼ਨ, ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਜ਼ਰਤੇ ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਕਿ ਨਕਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 466 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੀ> ਨਿਯਮ: ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦ

ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਕਿ ਕੰਸੋਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ

ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਧਿਰਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਛੇ

Puran Singh n. The State of Punjab etc. (Tuli, J.)

ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; 18. ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 0 orits.ts ਡੈਲੀਗੇਟ ਐਕਟਿੰਗ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਅਸਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਸੁਲੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਲੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ।

(6) ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(2) ਵਿੱਚ ਮੋਰੇਦੇ, ਧਾਰਾ (ff) ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ

ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡੀ-ਇਨ ਨਿਯਮ 1J3 ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਫ਼ੀਸ ਨਿਯਮ 19 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(2) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ff) ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ, ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ^» fs tp ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਦੋ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(2) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ff) ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਹੀ ਸੀਮਾ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਦਾ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 18 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(8) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 301 ਦਾ ਮਾਪ 8-8-4-3 ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪਾਸ-ਬੁੱਕ ਦਿਖਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਾਪ ਸਨ, ਸਹਾਇਕ ਇਕਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦੇ ਮਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੀਮਾ ਮੁਆਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਇਕਸਾਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਾਧੂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਆਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਬੂਬਾਕਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਗਰਾਨ ਜਨਰਲ ਆਫ ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (5) : - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ : -

“ਕੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ, ਕੀ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ - ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਦ ਰੋਲਜ਼ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 2 ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਦ ਰੋਲਜ਼ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਰੈਗੂ. v. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (6)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਰਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

(471966 ਕਰ. ਐਲ.ਜੇ. (ਪ.ਬ.) 362.

(5) ਏਆਈਆਰ 1952 ਐਸਸੀ 319.

(6) (1888) 21 QBD 313.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ (ਸੋਢੀ, ਜ.)

ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਾਹਰਲੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(10) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

BS 9.

ਮੂਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ, ਜ:

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ.

ਡਾ. ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1972 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 54.

ਅਗਸਤ 1/1972

ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1947 ਦਾ II)— ਧਾਰਾ 6— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)— ਧਾਰਾ 166— ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਨਿਯਮ (1969)- ਨਿਯਮ 18 ਅਤੇ 28— ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ—ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਐਕਟ—ਅਜਿਹਾ ਐਕਟ—ਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ—ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਕੱਤਰ—ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ-ਨਿਯਮ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ—ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਵੇਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ (ਅਲਾਟਮੈਂਟ) ਨਿਯਮ (1^)—ਸ਼ਡਿਊਲ—ਆਈਟਮ 3A— ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ - ਕੀ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਟਾਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 6(1)(b) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਐਕਟ ਹੈ।